

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: J.K.
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 12. 2016, č. j. MSK 133269/2016, ve věci
bodového hodnocení řidiče

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 13. 2. 2017 v zákonné lhůtě domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Havířova (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 12. 8. 2016, č. j. MMH/52090/2016-10, kterým bylo rozhodnuto o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 3 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje

č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Žalobce v žalobě namítá, že žalovaný ve svém rozhodnutí naprosto nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, či některé důkazy upřednostnil jednostranně v jeho neprospěch. Základní žalobní námitky poté směřují do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů. Dle žalobce nemůže být pouhé oznámení od věcně příslušného oddělení policie dostatečným důkazem pro záznam bodů a musí být tedy vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím. I přes specifickou povahu řízení musí být vydané rozhodnutí v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, musí být srozumitelné, údaje v něm uvedené být čitelné a musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Žalobce konkrétně zpochybnil způsobilost pokutového bloku ze dne 28. 5. 2016, protože dle něj obsahuje chybnou právní kvalifikaci, není v něm uvedena kilometráž komunikace, ani jinak určeno přesné místo spáchání přestupku (zda byl přestupek spáchán na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), čímž vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který rozhodnutí vydal. Chybnou právní kvalifikaci spatřuje žalobce v údajích „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“, protože podle jeho právního názoru má být správně uvedeno: „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“. Skutek v pokutovém bloku je navíc vymezen slovy „pásy“, což nepopisuje jakékoliv povinnosti řidiče.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 29. 3. 2017 předně upozornil, že žalobní námitky jsou z větší části pouhým opakováním odvolacích námitek, a proto odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný považuje veškeré námitky za nedůvodné, kdy mnohé z nich jsou pouze obecného charakteru. Konkrétněji je zpochybňován pouze pokutový blok ze dne 28. 5. 2016, k němuž žalovaný uvádí, že právní kvalifikace odpovídá skutku popsanému v bloku, stejně jako specifikace místa spáchání přestupku je dostatečná. Skutek je popsán slovy „řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem.“, tedy nikoli pouze „pásy“. V bloku je uvedeno i porušení zákonné povinnosti, a to ve zkrácené formě, která je v blokovém řízení přípustná.
4. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s ust. § 51 s. ř. s., neboť žalovaný s takovým postupem souhlasil a žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
5. Ze správních spisů soud zjistil, že správní orgán I. stupně dopisem ze dne 2. 6. 2016, č. j. MMH/52090/2016 oznámil žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal proti záznamu bodů námitky, ve kterých obecně uvedl, že námitky směřují proti veškerým záznamům, především proti tomu, jímž bylo dosaženo 12-ti bodů, s tím, že do 30 dnů doručí kopie podnětů k přezkumnému řízení příslušným orgánům. Správní orgán I. stupně tedy zahájil řízení ve věci námitek proti dosažení 12 bodů, v rámci kterého si vyžádal od příslušných orgánů rozhodnutí a pokutové bloky, které byly podkladem pro záznamy bodů, námitky žalobce zamítl a provedené záznamy potvrdil. V odůvodnění správní orgán I. stupně konstatoval, že podkladem jednotlivých záznamů přestupků, na

Shodu s prvopisem potvrzuje

jejichž základě byly žalobci v registru řidičů zaevidovány body, bylo 1) trestní příkaz Okresního soudu v Karviné – pobočka Havířov, č. j. 104 T 113/2012-67 (7 bodů), 2) rozhodnutí Magistrátu města Havířova, č. j. OVV1/43902/2014-5 (7 bodů) a 3) oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 30. 5. 2016 (3 body). Správní orgán dále uvedl, že vzhledem k tomu, že trestní příkaz a rozhodnutí Magistrátu města Havířova jsou pravomocné a předložený pokutový blok je řádně vyplněn ve všech náležitostech a shoduje se s oznámením, jsou jednotlivé podklady zcela způsobilé pro záznam bodů v registru řidičů. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, v jehož doplnění uplatnil námitky totožné s žalobními. Mimo to žalobce poukázal na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 a vyslovil názor, že v tomto rozhodnutí byly shledány obdobné pokutové bloky jako nezpůsobilé pro záznam bodů. Pro podporu svých tvrzení žalobce přiložil také řadu rozhodnutí jiných odvolacích orgánů. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění se plně ztotožňuje se skutkovými i právními závěry učiněnými prvostupňovým orgánem a konstatuje, že předmětný pokutový blok je přezkoumatelný a obsahově vyhovující. K odkazu na své dřívější rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 uvedl, že skutečně rozhodl tak, že pokutový blok podle jeho tehdejšího názoru neobstál pro zápis bodů, a to pro nedostatečný slovní popis jednání přestupce, ale žalovaný již delší dobu vychází z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, sp. zn. 4 As 127/2014, který vyjasnil způsob nahlížení na pokutové bloky. Soud dále zjistil obsah namítaného pokutového bloku ze dne 28. 5. 2016, v jehož kolonce 5. Přestupkové jednání – doba, místo a popis je uvedeno: „Dne 28. 5. 2016 v 18:15 hodin na ul. Hlavní třída v Havířově, poblíž domu č. 6, por. ust. § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. – řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem, RZ X.“ V kolonce 6. Pokuta uložena za přestupek dle § je uveden údaj 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.

6. Soud neshledal v napadeném rozhodnutí ani v postupu správních orgánů žádné vady řízení, ke kterým by byl povinen přihlédnout z moci úřední, napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, řádně odůvodněné a závěry žalovaného mají oporu ve spise, což platí také pro rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Stejně tak soud neshledal žalobu důvodnou ani z hlediska uplatněných žalobních bodů.
7. K žalobní námitce označené souhrnně jako Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí se týká námitky proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů podaných podle ust. § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Předmětem přezkumu tedy není rozhodnutí vydané v řízení, kterým byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupků. Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 k závěru, že „V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak je možné uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.“ V posuzovaném případě Však žalobce ve všech fázích správního řízení o záznamu bodů v registru řidičů uplatňoval námitky směřující toliko do obsahových požadavků na pokutové bloky. Ne jinak je tomu i v žalobě. Žalobce v první řadě obecně uvádí vlastní výklad dané problematiky s poukazem na typové nedostatky pokutových bloků, a to bez jakékoli konkrétní vazby na projednávanou věc. Jedinou konkrétní námitku v žalobě poté směřuje do pokutového bloku ze dne 28. 5. 2016. K argumentu, že pouhé oznámení od věcně příslušného oddělení policie nemůže být dostatečným důkazem

Shodu s prvopisem potvrzuje

pro záznam bodů a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, soud odkazuje na závěry přijaté Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, dle kterých *„oznámení je zákonným podkladem pro zápis bodů do registru řidiče ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Jako takové je primárně dostatečným podkladem pro zápis bodů. Za situace, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o správnosti údajů v oznámení, nelze z něj poté bez dalšího vycházet. V takovém případě je potřeba si vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti v oznámení uvedené, typicky kopii pokutového bloku“*. V daném případě je třeba uvést, že v důsledku žalobcem vznesených námitek se v žádném případě nevyskytly pochybnosti o správnosti údajů v oznámení. Správní orgány si navíc vyžádaly fotokopii pokutového bloku a tuto založily do spisu. Soud tak mohl na sporný pokutový blok nahlížet optikou závěrů odůvodněných v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, na který sám žalobce v žalobě upozorňuje, a podle kterých je podstatné, aby *„konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“* Na základě výše uvedeného nezbyvá soudu než konstatovat, že pokutový blok ze dne 28. 5. 2016 plně odpovídá citovaným judikatorním závěrům. Z popisu skutku znějícího *„dne 28. 5. 2016 v 18:15 hodin na ul. Hlavní třída v Havířově, poblíž domu č. 6, por. ust. § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. – řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem, RZ X“* je jasné patrné, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Přesné uvedení „kilometráže“, jak namítá žalobce, není pro identifikaci skutku nezbytné. Žalobcův argument, že pouhý popis skutku slovem „pásky“ neodpovídá jakékoli porušení povinnosti řidiče, je bezpředmětný, neboť nemá oporu ve spisu. Skutečný popis *„řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem“* je poté jednoznačný, srozumitelný a opět dostatečný. Taktéž užití zkratk „z. č.“ (místo zákona č.) nebo označení odstavců lomítkem místo výrazu „odst.“ nemůže nic změnit na srozumitelnosti a jednoznačnosti zákonného ustanovení. Rovněž pochybnost žalobce o věcné příslušnosti orgánu, který rozhodnutí vydal, se pohybuje pouze v hypotetické rovině bez uvedení dalšího konkrétního tvrzení, že by snad k přestupku mělo dojít na soukromém pozemku, nebo že by policisté prováděli kontroly mimo pozemní komunikace. Nelze tedy než konstatovat, že správní orgány, vyžádáním si fotokopie předmětného pokutového bloku, postavily najisto, že údaje uvedené v oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek odpovídají skutečností v pravomocném rozhodnutí a takovéto oznámení je plně způsobilé pro záznam bodů do registru řidičů.

8. Pokud žalobce dále namítá, že odvolací správní orgán naprosto nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, či některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch odvolatele, je nutno tyto námitky jednoznačně odmítnout, když se opět jedná pouze o námitky zcela obecného charakteru, bez bližší specifikace ve vztahu ke konkrétním právům, jež měla být postupem správních orgánů porušena
9. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
10. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady

nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava, 6. března 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu